

La Caseta

Navàs

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sector sud-est del terme municipal. Parròquia de Sant Miquel de Castelladral.
Emplaçament	Carretera de Súria a Balsareny (BP-4313), al km. 49,9 camí direcció oest uns 800 m.
Alçada:	444
Coordenades:	
Latitud:	41.87266
Longitud:	1.801
UTM Est (X):	400503
UTM Nord (Y):	4636333

Classificació

Número de fitxa	08141 - 287
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Pla Especial Urbanístic de Protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (Bages), 2018, amb el núm. 50.EA. Nivell 3. Parcial. Nivell 4. Ambiental. Pla Especial Urbanístic del Catàleg de Masies i Cases rurals en Sòl no urbanitzable de Navàs, aprovat el 2012, amb el núm. 67.
Data aprovació:	dc., 20/02/2019 - 12:00
Número inventari	IPA 16881
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil

Ús actual:	Residencial - productiu
Titularitat	Privada
Titular:	08140A006000140000IT
Fitxes associades:	
<u>Cal Cupons</u>	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dc., 26/05/2021 - 10:28

Descripció

Masia de dimensions modestes (d'aquí el sobrenom de "la Caseta"), originària de la segona meitat del segle XVII. Consta d'un cos residencial de planta rectangular (amb planta baixa més un pis i golfes), que està allargat amb construccions adossades a llevant i disposa també de coberts aïllats més al sud.

La casa es va construir en diferents fases. Al seu inici probablement només tenia la nau central (on hi havia un forn de pa i un foc a terra), poc després es va eixamplar cap a l'oest, on hi ha una altra volta de pedra, i més tard cap a l'est (amb volta de maó), de manera que va quedar amb tres naus o crugies. Encara es conserva l'antic portal, de llinda plana, que ha quedat integrat a l'interior. El 1872 la casa s'amplià amb el cos davanter, que li proporciona la façana actual. Aquesta es troba perfectament encarada vers migdia i s'ordena de manera força simètrica a partir d'unes galeries centrals, a dos nivells, formades per arcs escarsers i amb un eix d'obertures a cada banda. El portal, emmarcat amb llinda i brancals de pedra, queda descentrat cap a l'esquerra. Aquest cos davanter té la particularitat que la coberta, amb el carener en paral·lel, és ascendent, de manera que les golfes guanyen una mica d'alçada. En la resta de façanes es conserven les finestres originàries, emmarcades amb pedra carejada. Per la part posterior la casa té adossat un petit cos més modern, així com una tina de cos cilíndric. Pel costat de llevant el cobert que hi havia fou transformat, probablement al segle XIX, en un petit habitatge que és conegut com ca la Matilde. Devia ser habitat esporàdicament entorn del tombant de segle XX.

A l'interior la casa principal ha conservat en bona mesura les característiques tradicionals: a la planta baixa les voltes de pedra de les naus antigues i la volta catalana de la part davantera. També dos forns de pa i, a la nau dreta, el celler amb dues tines. A l'exterior és interessant l'era enrajolada, situada al sud-est junt a la pallissa, així com el femer, al costat sud-oest.

Observacions:

Altres denominacions: Casa Obradors, la Caseta d'Argençola.

Inscripcions: 1867 (en el segon forn), "Juan Obrados Año 1872" (al portal principal), "Juan Obrados 1878 (al femer).

Informació facilitada per Jaume i Pere Obradors, i per Rosa M. Obradors Puigdellívol

Història

L'origen d'aquesta casa es remunta a l'any 1661, quan es té constància dels capítols matrimonials entre Jaume Obradors, de la parròquia de la Santa Creu del Mual, i Marianna Casas, de les Cases d'Argençola. Segons es diu en aquest document, la núvia va rebre com a dot el terreny per fer-hi una casa. Es devia anar

construint en els anys successius, i en els documents és anomenada “casa Obradors”. El 1705 encara consta un rebut de rocs per fer les obres.

Des de la seva fundació fins als nostres dies la casa ha estat propietat de la família Obradors. Segons un treball de recerca genealògica familiar, a principis del segle XVIII l'hereu era Josep Obradors, que va morir el 1780 i estava casat amb Teresa Santamaria. El seu fill i hereu va ser Joan Obradors Santamaria, que va morir el 1794, als 30 anys. A la segona meitat del segle XIX aquesta masia es va beneficiar del gran boom de la vinya, i entorn de la dècada de 1870 va fundar fins i tot una masoveria: cal Copons, situada a la vora de Puiggròs. En aquesta època l'hereu era Joan Obradors, que apareix en diferents inscripcions de la casa, ja que hi va fer importants obres. Entre d'altres, l'afegit del cos davanter o el femer. Joan Obradors va arribar a ser alcalde de Castelladral.

En el nomenclàtor de masies de la província de Barcelona dels anys 1861-1862 apareix anomenada com “La Caseta d'en Obradors”. Hi consta que és una “masia (casa de labor)”, que estava situada a 4 km del nucli de l'Ajuntament de Castelladral. Tenia un edifici habitat constantment i un de deshabitat. L'un tenia un pis i l'altre dos.

Ja al segle XX la casa s'ha mantingut pràcticament en el mateix estat, només amb reformes interiors. Els darrers hereus, que han continuat les tasques agropecuàries fins a l'actualitat, han estat Joan Obradors Sant, Antoni Obradors Ribera, Pere Obradors Suades i l'actual: Joan Obradors Puigdel·lívol.

Bibliografia

CAIXAL, ÀLVAR; VILAMALA, Imma i altres (2018). *Pla Especial Urbanístic de protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (Bages)*. Ajuntament de Navàs. Fitxa 50.EA

OBRADORS, Isabel. *La Nissaga Obradors* (treball de recerca particular).

PIÑERO, J. (1994). *Inventari del Patrimoni Arquitectònic i Històric de Navàs*. Ajuntament de Navàs. Fitxa RU. 89.

